

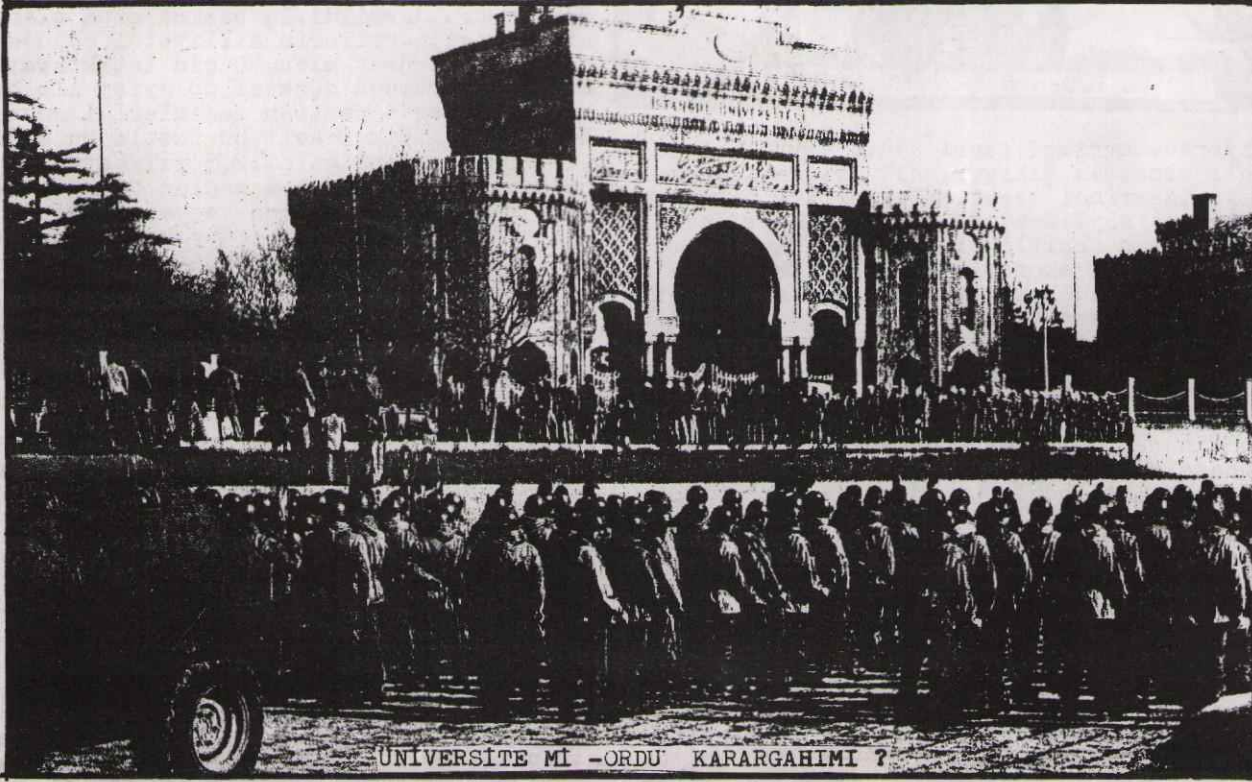
Mücadele

Nisan 1978

Sayı 19

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

FAŞİSTLERİN DÖKTÜKLERİ KAN
YERDE KALMAYACAK!

ÜNİVERSİTE Mİ - ORDU KARARGAHI MI ?

16 Mart 1978 Perşembe günü İstanbul Üniversitesi öğrencilerine, faşistler makinalı tüfeklerle, bombalarla kanlı bir şekilde saldırı düzenlediler. Bu katliamda, 6 devrimci öğrenci öldü, 40'ın üzerinde ağır olmak üzere, 100'den fazla öğrenci yaralandı.

İstanbul Üniversitesi merkez binası ile Eczacılık Fakültesi arası devrimcilerin kanı ile göl haline geldi. Korkunç katliamda öğrenciler parçalanarak öldü, yüzlerce sakat kaldı.

Olaydan sonra hakim sınıflar, tüm devrimcilere karşı yoğun bir saldırıya giriştiler.

Kanlı saldırıyı protesto eden 8 bin kadar devrimci öğrenci Üniversiteyi 23 saat işgal altında tuttular. Daha sonra diğer yüksek okul öğrencilerinin de katılımıyla, devrimci öğrencilerin, "faşist Ecevit", "hukuktaki faşist işgal yıkılacaktır", "16 Mart'ın hesabı sorulacaktır", "devrimciler ölmez", "bağımsız Türkiye", "bu kan denizinin ufkunda kızıl bir güneş doğacaktır" pankartlarıyla yürüyüşe geçtiler. Marşlar ve sloganlar söyleyen devrimci öğrenciler, devrimci öğrenci yürüyüşlerini tamamladılar. Burada İstanbul Üniversitesi öğretime süresiz kapatıldı.

Devrimcilere karşı girişilen katliamı protesto amacıyla, İzmir'de 2000'in üzerinde devrimci öğrenci yürüyüşe geçti. Jandarma ve polis birliklerinin yürüyüşe engel olmak istemisi üzerine, devrimci öğrenciler, polisi taş yağmuruna tutarak, İzmir-Ankara karayoluna taş döşeyerek trafiğe tıkadılar. Polis ve jandarma birliklerinin devrimcilere saldırması üzerine, çatışma büyüdü protesto yürüyüşü yapılamadı. Çatışma sırasında 3 polis yaralandı.

Kanlı saldırı, diğer şehirlerdeki Üniversite ve yüksek okullarda da protesto edildi. Ankara'da ise, 10 binin üzerinde devrimci öğrenci, yürüyüş yapacak istedi, polis bu izin vermemesi üzerine devrimciler yere oturarak marşlar söylediler. Daha sonra yürüyüşe geçen öğrencilerin yolu, polis birlikleri ve panzerler tarafından kesildi. Öğrenciler direnişlerine devam ederek, protesto yürüyüşünü binlerce polis ve jandarma birlikleri çemberi altında gerçekleştirdiler.

16 Mart katliamını ülkemizde tüm güçler kendi işlerine geldiği gibi yorumladılar. Amerikan emperyalist üşaklığını

yapan; faşistlerin sözcüsü durumunda olan "Tercüman" Gazetesi, kanlı saldırıyı devrimcilerin düzenlediği yalanını yazarak; devrimcilerin aleyhinde bir kamu oyu yaratmaya çalıştı. Tercüman: "günün en dehşet verici olayı İstanbul

Üniversitesi Eczacılık fakültesi önünde meydana gelmiş, okuldan gurup halinde çıkan öğrencilere bomba ve otomatik silahlarla saldırı 5 anaşist, 5 öğrencinin ölümüne 33 öğrencinin de yaralanmasına yol açmıştır" şeklinde yorumladı.

MİT'e yakınlığı ile bilinen, Tercüman yazarı Güneri Cıvaoglu ise 18 Mart tarihinde yaptığı yorumda "öyle sanıyoruz ki, anaşistin oluşturduğu üçüncü darboğazdan çıkış için, silah tutan bileği yakalayıp elinden alacak olağanüstü bir otoriteye ihtiyaç vardır. Ve o üstün otoritenin sıkı yönetim olabileceği inancındayız" diyerek, sıkı yönetim isteklerini açıkça ortaya koydu. Aynı gazete, 19 Mart'taki yorum yazısında "önceki gün İstanbul, adeta bir iç harp günü yaşadı. TİKKO'cu anaşistler, Hukuk Fakültesinden çıkan gençleri acımasızca ve kudurmuşçasına taradılar"

Rus sosyal-emperyalist ülkemizde üşaklığını yapan revizyonistler de 16 Mart katliamının hebabını sormasını Ecevit hükümetinden belediklerini, hükümetin bu yoldaki girişimlerini destekleyeceklerini belirttiler. Rus sosyal emperyalizminin üşakları, faşist Ecevit hükümetinden, faşist saldırıların 'hesabını sormasını' isteyerek, Ecevit hükümetini halkımıza şirin göstermeye çalıştılar.

16 MART ÖNCESİ

Bildiğimiz gibi, 17 Ocak tarihinde eli kanlı 2. MC yıkılmış, CHP, AP'den satın aldığı Milletvekili ile 3. CHP hükümetini kurmuştu.

Ecevit, hükümet olur olmaz, devlet mekanizmasının tümüne hakim olabileceği inancıyla, muhalefette olan Amerikan emperyalizminin uşağı olan partilere karşı yoğun bir saldırıya girişti. Ecevit, bunu 'faşizme karşı verilecek bir mücadele olarak göstermeye çalışıyordu. Araya kontr-gerilla meselesinin de girmesi ile, emperyalist uşağı komprador patron-ağa partileri arasında dalaşma had safhaya ulaştı. İki kanat da devlet mekanizmasının tümüne hakim olabileceği inancıyla, emperyalist efendilerinden aldıkları paylarla milyonlarca milyon katma, halka, devrimcilere, yurtseverlere, azgın-

ca saldırmada kıyasıya dalaşıyorlar.

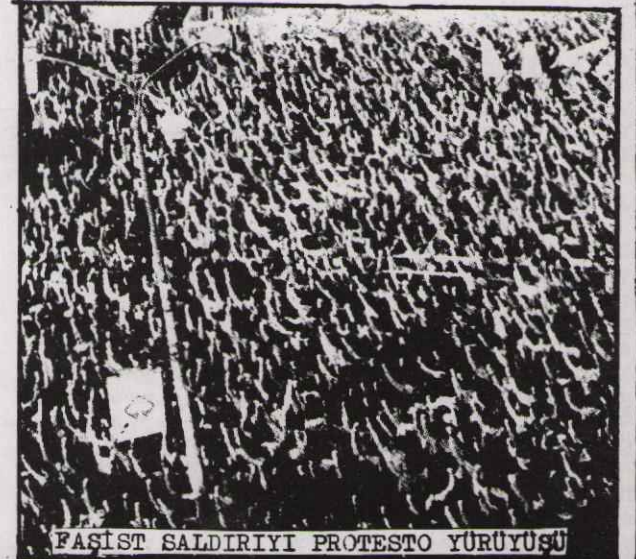
16 Mart öncesi bir yanda hakim sınıf partileri arasında çıkar sirtüşmeleri, diğer taraftan yoksulluğun, işsizliğin, zamların artması, halka karşı girişilen faşist baskı ve saldırıların daha da yoğunlaşması; can güvenliğinin tamamen ortadan kalkması, halk için günlük yaşamını dahi sürdüremeyeceği bir dönem haline geldi. Bu şartlar altında halkın faşist müzene karşı mücadelesinin gelişmesi; hakim sınıfların faşist baskı ve tedbirlerini artırmalarını gerektiriyordu. Nitekim öyle de oldu. Avrupa emperyalistlerinin özellikle de Batı Alman emperyalistlerinin uşağı CHP hükümeti, tarafalından üniversite işkence veya polis birliklerinin karargahı haline getirildi. Devrimci gençlik, polis ve jandarma dipçığı altında öğrenim yapmak zorunda. Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılan devrimciler işkence veya polis kurşunu altında "vermekte, halkımız sıkı yönetimimiz, sıkı yönetim dönemlerini yaşıyor. Ecevit, resmen sıkı yönetim ilan etme ihtiyacını sorduklarını görmüyor; durumunu bu ilan etmede uygun buluyor; günümüzde, sıkı yönetimin resmen ilan edilmesi halinde, Ecevit'in 'demokrat' görünümü ile çelişecektir.

Bugün muhalefette olan faşist Amerikancı kanat, bu ortamdan yararlanmak için, tüm fırsatları değerlendirmeye çalışıyor. Askeri faşist diktatörlüğe bütün gücüyle zemin hazırlıyor. İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencilerine hazırlanan katliam bunun en açık örneği oldu. Bu kanlı saldırıyı bir grup faşistin saldırısı olarak görmek; gerçeklerin üzerini örtmek olur. Bu saldırı açık olarak, Amerikancı faşistlerin hazırladığı, planladığı bir saldırıdır.

Bombalı ve silahlı saldırılara uğrayan, devrimci öğrencilere saldırıya uğrayan, planlanarak yapılan bu saldırıdan polis haberli olduğunu; Üniversitenin 1 Mart'ta açıldığını, polis kordonu altında okula geldiğini bildiren şöyle konuştu:

"Hukuk fakültesi son bir kaç yıldır, faşistlerin işgali altındaydı. Devrimci öğrenciler okula giremiyorlardı. Bizim tekrim okula gelmemizden ve çoğunluğu sağlanmamızdan rahatsız olmuşlardı. Okulun açıldığı gün 1 Mart'ta, Hukuk 1. sınıftan Fatma adındaki bir kız bize, "15 gün okula geleceksiniz, 16. gün gelececeksiniz" demişti. 16 Mart'ta da üzerimize bomba atıp taradılar. Aynı öğrenci kız bomba olayından bir gün önce, sıraların altına arayan devrimci öğrencilerinden birine "korkma orada bomba yok, bombayı yakında göreceksiniz" dedi. Devamlı olay çıkartan faşist Ahmet Çakar ise, olay günü devrimcilere sataşarak; "içeride çok olduğunuz bakmayın, dışarıda göreceksiniz" demiştir.

devamı 3 sayıfada

FAŞİST SALDIRIYI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ

12 MARTLAR HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!

Geçtiğimiz ay Türkiye'de emperyalizmin uşağı Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün, halkımızın yükselen mücadelesini bastırma amacı ile tezgâhladıkları açık faşist askeri darbenin 7. yıldönümüdür.

ATİF ve ATÖF, toplantılar düzenleyerek, bildiri çıkartıp faşizmi protesto etti, lanetledi.

Tüm ATİF ve ATÖF Derneklerinde 12 Mart üzerine toplantılar düzenlendi. Dialel gösterildi. Aşağıda toplantıda yapılan konuşmadan bölümler yayınlıyoruz.

"1965 seçimlerinde 27 Mayıs darbesiyle hükümetten düşürülen Amerikancı kanat DP, AP'yi oluşturarak yeniden iş başına geldi. Hakim sınıflar arasındaki, bazan uzlaşan, bazan da kızışan çelişkiler sürüp giderken, halkımızın gelişen mücadelesi, özellikle 1960'ların 2. yarısından itibaren büyük bir yükselme gösterdi. Halkımızın çeşitli kesimleri, faşist Amerikancı Demirel hükümetinin baskılarını, her gün artan hayat pahalılığını, ücretlerin dondurulmasını, tarım ürünlerindeki taban fiyatlarının düşürülmesini, dolaylı vergilerin artmasını omuzlarında hissediyor, ve bütün bunlara karşı direniyordu. İşçi sınıfının, ücretlerinin artması, işgüvenliği vs. gibi ekonomik talepler uğruna gelişen mücadelesi kısa zamanda siyasi nitelik kazanıyor, bu mücadeleler, grevler, fabrika işgalleri, yürüyüşler şeklinde kendini gösteriyordu. Faşist diktatörlük, işçilerin giriştiği her türlü eylemleri, polisi ve jandarması ile bastırma-ya çalışıyordu. Bu mücadeleler sırasında işçiler sık sık polis ve jandarmayla çatışmalarında şehitler verdiler. İşçi sınıfı hareketleri en üst noktasına 15-16 Haziran 1970'de ulaştı. Amerikancı Demirel hükümeti sarı sendika Türk-İş'e, işçileri zoraki bağlamak için sendikalar kanununda değişiklik yapmayı öne sürdü. Bu teklif işçilerin serbestçe sendika kurma ve sendikaya üye olma haklarını ellerinden almak için getirilmişti.

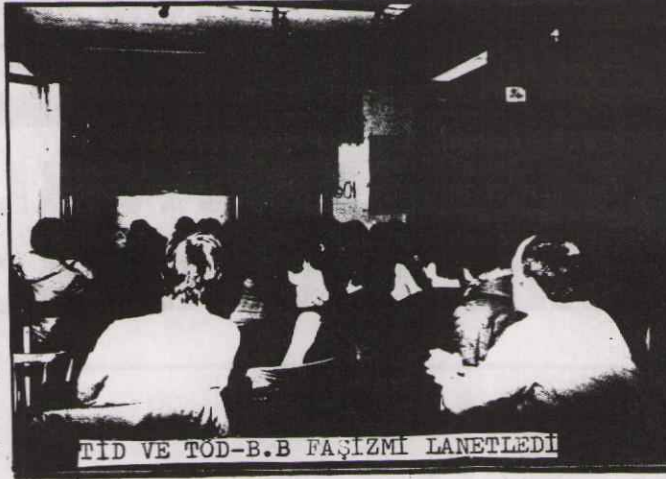
15-16 Haziran işçi direnişi, bu kanun tasarisına karşı başını reformist, revizyonist DİSK'in çektiği bir protesto hareketi olarak başladı. Sosyal faşist sendika ağaları 15-16 Haziran direnişini, dar sendikal ekonomik talepler içine hapsetmek istiyorlardı. Kendiliğinden gelen istediği hareketi sendika ağalarının çekmek istediği sınırları aştı. "Kahrolsun emperyalizm" "Bağımsız Türkiye" "Demirel istifa" gibi açık siyasi talepler temelinde gelişti. İki gün süren bu eylemlere yüz binin üzerinde işçi katıldı. İşçi sınıfı, polis ve orduya karşı çatışmasında 2 şehit verdi.

Yoksul ve orta köylülerin toprak uğruna mücadelesi 60'ın sonlarında büyük boyutlara ulaştı. Yoksul köylüler, ağalardan gasp ettikleri topraklardaki ekinlere ve topraklara el koydular. Toprak ağalarının gasp ettiği toprakları işgal eden yoksul köylülerin üzerine, faşist diktatörlük jandarmasını saldı.

Kürt milletinin ve milli azınlıkların üzerindeki milli zulüm arttıkça, milli zulme karşı Kürt milletinin ve milli azınlıkların mücadelesi de 60'ların sonlarında geniş boyutlara ulaştı. Birçok yerde yapılan miting ve yürüyüşlere on binlerce kişi katıldı. Hakim sınıflar, Kürt milletini sindirmek amacıyla özel olarak yetiştirilen komando ve birlikleri Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde faşist terör estiriyorlardı.

Üniversite ve yüksek okul gençliğinin mücadelesi özellikle 1960'ların sonlarına doğru en yüksek doruğuna ulaştı. Öğrencilerin 1968'de "Demokratik Üniversite" şiarı ile başlayan mücadelesi boykot ve üniversite işkalleri ile kendini gösterdi. Akademik talepler temelinde başlayan gençliğin mücadelesi 60'ların sonlarına doğru bu sınırları aşarak, "Faşizme ölüm, bağımsız Türkiye" "Kahrolsun emperyalizm" hedefine yöneldi. Devrimci gençliğin örgütlediği "milli petrol" "Nato'ya hayır" "6. Filo defol" kampanyalarına, miting ve yürüyüşlere on binlerce kişi katıldı. Bu eylemlerin en büyüğü 16 Şubat 1969'da oldu. Gösteriye 40 binden fazla işçi ve öğrenci katıldı. Bu gösteriye, polis ve sivil faşist sürüleri azgınca saldırdı. İki işçi öldürüldü. 400 kişi yaralandı. Devrimci gençlik yapılan grev, işgal ve boykotlara faal olarak katılarak halkın içinde onlarla kaynaşıp yititçe döğüşüyordu.

Dar gelirli memurlar gittikçe çekilmez hale gelen hayat şartları karşısında hoşnutsuzluklarını dile getiriyor; çeşitli eylemlerle faşist diktatörlüğe karşı dire-

TİD VE TOD-B.B FAŞİZMİ LANETLEDİ

niyordu. Devrimci teori aydın çevrilerin malı olmaktan çıkıyor, halk içinde kök salıyor, devrimci teşkilatlar ortaya çıkıyor. Kısaca söylemek gerekirse 12 Mart öncesi halkımızın çeşitli sınıf ve tabakalarının ilk önceleri ekonomik talepler temelinde gelişen mücadelesi, kısa zamanda siyasi bir nitelik kazanarak komprador patron ağa devletini tehdit eder duruma gelmişti.

Hakim sınıflar halkın kendiliğinden gelişen mücadelesi karşısında şaşırma durumunda idiler. Faşist terörün yoğunlaşması halkın nefretini daha da yoğunlaştırıyor, mücadeleyi azmini biliyor, saflarını genişletiyor. İşte böyle bir durumda bizzat CIA tarafından hazırlanan ve faşist Generaler tarafından yürürlüğe konan, faşist askeri darbe tezgâhlanıyordu. Darbenin amacı açıktı: Halkın yükselen mücadelesini yok etmek, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ve emperyalist efendilerinin varlığını perçinlemek. Hakim sınıflar bu amaçlarına erişebilmek için, darbenin Amerikancı Demirel hükümetine karşı yapıldığı süsünü vererek, "Memleketi anarşi ve kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluk içine sokmak" "Anayasanın öngördüğü reformları yerine getirmek" gibi demagojilere giriştiler. Çünkü esas olarak Amerikan emperyalizminin uşağı kompradorların ve toprak ağalarının siyasi temsilciliğini yapan ve iktidarda ağırlıkta olması dolayısıyla faşizmi uygulayan faşist Demirel hükümeti halkımızın nefretini kazanmıştı. Demirel Hükümeti halk içinde tecrit olmuş hükümetti. Bu yüzden Demirel hükümeti, gerek ülkemizdeki hakim emperyalist güç olan Amerikan emperyalizminin, gerekse diğer emperyalistlerin ve onların uşaklarının isteklerine cevap veremeyecek bir duruma gelmişti. Hakim sınıfların "usta" temsilcileri faşist generalleri darbeyi, emperyalizmin ve uşaklarının isteklerine cevap veremeyen istikrarsız Demirel hükümetine karşı yapıldığı süsünü vererek, halkın çığ gibi yükselen mücadelesini durdurmayı, aynı zamanda da yok etmeyi amaçlıyordu. Durum nihayet istekleri gibi oldu. Hakim sınıfların huzuru ve "asayişini" sağlamak için; başka bir deyişle, halkımızın emperyalizme karşı yükselen mücadelesini yok etmek gayesiyle şunlar yapıldı:

Tüm ilerici, devrimci teşkilatlara kilit vuruldu. TİP kapatıldı. Üyeleri tutuklanarak sıkıyönetim mahkemelerinde 15 yıla mahkûm oldular. Tüm grevler yasaklandı. Grevler, polis ve ordu birlikleri tarafından kana bulandı. Patron işçilerin grevlerine karşı lokavt uyguladı. Uygulanan lokavtlar 1972'de 2782'i buldu. Mücadele tecrübesi olan köylere jandarma karakolları kuruldu. Kürt köylerinde görülmedik işkenceler yapıldı. Faşist terör, işi köylerin bombalanmasına kadar vardırdı. 12 Mart'tan bu yana tutuklanan, işkence gören, işçi, köylü, genç, devrimci, komünist, aydın, sanatçı, memur, esnaf, öğretmenlerin, yazarların sayısı 25 bini aştı. Yurtseverler, devrimciler, sokaklarda yapılan seri operasyonlarda toplu halde haince kurşunlandı. 35 Devrimci ordu ve polis birlikleri tarafından gaddarca öldürüldü. Zindanlara tıkılan binlerce devrimci, ilerici, kısaca halktan yana olan herkese işkence yapıldı.

MİT, KONTR-GERILLA'nın en modern aletlerle donatılmış işkence tezgâhları gece gündüz işledi. İşkence tezgâhlarında devrimciler, hunharca katledildi, sakat bırakıldı. Zindanlara tıkılan, tüm halktan yana olanları yargılamak amacı ile sıkıyönetim mahkemeleri kuruldu. Bu mahkemelere halkımıza uyguladığı faşist terörü ile ün yapmış faşist subaylar tayin edildi. Evlerinde ilerici kitaplar bulunduranlar dahi tutuklan-

dı. 140 kitap yasaklandı. Üniversitelerde özel karakollar kuruldu. Parlamenter maskeleyen açık askeri faşist diktatörlük, 30 ay sürdü. Emperyalizmin uşağı, hakim sınıfların uyguladığı açık faşist diktatörlük dünya kamuoyunda ve Türkiyede tecrit olunca, bir manevra yaparak tekrar demokrasi meleşti kesildiler. Faşist terör bütün yoğunluğu ile "demokrasi" maskesi altında sürerken seçimlere gidildi. Yapılan seçim sahtekarlığı ile sandıktan tabii ki, yine komprador patron ve toprak ağalarının temsilcileri çıktı.

14 Ekim 1973 seçimlerinden sonra CHP-MSP koalisyon hükümeti kuruldu. Bu hükümet 8 ay sonra devrildi. İş başına esas olarak Amerikancı partilerin milliyetçi cephesi geldi. MC hükümet oldu. MC'nin istikrarsız hükümet durumuna düşmesi, dolayısı ile hakim sınıflar 5 Haziran seçimlerini sahnellediler. 1 Aylık Ecevit hükümetinden sonra II. MC iş başına geldi. 2,5 yıl boyunca halkımıza kan kusturan sağlam bir hükümet olma niteliğini yitiren ve kendi içinde bir uyum sağlayamayan MC yıkıldı. Senelerdir muhalefetteki durumundan yararlanan Avrupacı, özellikle de B. Alman emperyalizminin uşağı, komprador patron ve ağaların partisi CHP, halkın MC'ye karşı nefretini

belli ölçüde kendisine kanalize etmesini başarmıştı. CHP'nin şu veya bu şekilde iş başına gelmesi, gerek emperyalistler için gerekse hakim sınıfların önemli bir bölümü için, diğer hakim sınıf partilerine nazaran daha olumlu idi. Temsil ettiği komprador patron ve toprak ağalarının ve emperyalist efendilerinin tasdiği ile CHP AP'den 12 "bağımsız milletvekili" satın alarak CGP ve DP gibi Amerikancılarla 17 Ocak 1978'de güven oyu alarak yeni hükümet kurdu.

...Ecevit, aynen 12 Mart'ın faşist generalleri ve faşist MC gibi ilk iş olarak hakim sınıfların "huzurunu" ve "iç barışı" sağlanmasını esas görev tespit etti. "Anarşinin köküne inemeziz" diyerek halkımıza karşı hiç de MC'yi aratmayacak faşist saldırıya geçti. Bir yandan hala iktidarda ağırlıkta olan amerikancılarla didişirken, bir yandan da halkımızın her türlü mücadelesini yok etmeyi kendisine görev bildirdi. Üniversite ve öğrenci yurtları polis karargâhı haline getirilmişti. Devrimci öğrenciler toplu halde tutuklanıp, zindanlara doldurulmaktadır. Her türlü talep uğruna yapılan yürüyüşler, mitingler, didik didik arandıktan sonra polis tarafından saldırıya uğramaktadır. Amerikancı faşist MHP'nin komando sürüleri halkımıza karşı terör estirmekte her geçen gün bir kaç devrimci katledilmektedir. İlerici bir kitabı taşımak dahi zindana tıklanmaya yetmektedir. 2 Ocakta faşist bir saldırı sonucu ayağından yaralanan Selahattin Doğan sağmacılar cezaevinde işkenceden katledilmiştir. Ecevit faşist diktatörlüğün bir aracı olan komprador patron ağa devletin en ateşli savunucusudur. "Biz devleti kurallarına göre yöneteceğiz" diyerek halkımız üzerinde azgın sömürü ve faşist terörün bir aracı olan devleti kurallarına göre yöneteceğini, yani faşizmi uygulayacağını açıkça ilan etmektedir.

Yeni hükümet karakteri icabı, ekonomik dar boğazdan çıkmak için emperyalist ve sosyal emperyalist tekelere kapıları ardına kadar açarak bataklıkla gömülmesinde bir adım daha atmaktadır. Yeni hükümet, kurtuluşu emperyalizme bağımlılığı daha da yoğunlaştırmakta aramaktadır. Bu hükümet "Yüce Türk milleti" gibi nutuklar atarak, Türk milliyetçiliğini körüklemekte, Kürt milleti ve milli azınlıklar üzerinde milli zulmü uygulamaktadır. Kıbrıs sorununu emperyalist efendilerinin isteklerini yerine getirmek için böl ve yönet yöntemiyle çözmeye çalışmaktadır.

Bu yeni hükümetin, diğer hükümetlerden özde hiç bir farkı yoktur. Değişen sadece amerikan emperyalizminin uşaklığını yapan faşist MC'nin yerini Avrupa emperyalist devletlerinin özellikle de B. Alman emperyalizminin uşaklığını yapan CHP'nin almasıdır. İktidarın özü aynı kalmıştır. İktidarın özü faşizmdir. Devlet yine komprador patron-ağa devletidir.

Bugün ülkemiz şartlarında; iktidara tek başına hakim olma yönünden sadece batılı emperyalistlerinin uşakları değil, aynı zamanda Rus sosyal emperyalizminin uşakları sosyal faşistler de güçleri oranında kıyasıyla bir mücadele içindedirler. Sosyal faşistler de, emperyalistler ve uşakları gibi halkımızın düşmanlarındadırlar.

devami 7. sayfa

faşist baskılar mücadele

FAŞİST TERÖR

20.2.78 İSTANBUL : 2 Ocak günü Bakırköy Tapı ve Kredi Bankasının soyulması olayı ile ilgili olarak aranan, polislerin bölgeye yaptıkları baskınlar sonucunda yaralı olarak ele geçirilen Selahattin Doğan, önce hücreye götürülüp işkence edilip sonra ilk yardım hastahanesine kaldırılmıştır. Hastahanedeki sonra tekrar işkence tezgahlarına yatırılan Selahattin Doğan, MİT ve Kont-Gerilla tarafından işkence ile öldürülmüştür. Faşist polistler ölen işçinin cenazesini 13 gün sonra ailesine haber vermişlerdir. Selahattin Doğan ile birlikte oturan 1971 doğumlu Ziyalettin Doğan'da polis tarafından dört gün göz altına alınarak işkence edilmiştir. Polisler küçük çocuğun yaşını büyük göstermek için doğum tarihini değiştirmişlerdir. Z.Doğan olaydan sonra şöyle konuşmuştur: "Ağabeyimin göz altına alınmasından sonra babende göz altına aldılar. Dört gün işkence yaptılar" Bu arada ağabeyimle görüşebildim. Bana "beni öldürecekler, bir avukat tutun" dedi. Cenazeyi almak için Adli Tıp önünde toplanan İYDGD'li devrimcilere cenaze verilmemiştir. İYDGD'li devrimciler bir yürüyüş tertipliyerek faşizmi ve işkenceyi kınamışlardır.

21.2.78 : 12 Mart döneminde faşist katiller tarafından öldürülen Ulaş Bardakçı, İstanbul'da devrimci tarafından bir yürüyüş düzenlenerek anılmak istenmiştir. Polis ile devrimciler arasında çatışma çıkmıştır. Çatışmada Atilla adında bir kişi ölmüştür.

27.2.78 ADANA: Gaziantep İş Bankası Atatürk Bulvarı Şubesini soydukları gerekçeyle, Adana'ya giden 3 devrimciyi polis durdurmak istemiştir. Bunun üzerine devrimciler, kendilerini savunmuşlardır. Köprülü Köy yakınlarında çıkan çatışmaya çok sayıda jandarma birlikleri gelmiştir. Çatışmada bir devrimci ölmüş, biri yaralı, biride sağ olarak yakalanmıştır.

6.3.78 KARS : 20 Şubat 78 Ardahan'da çıkan olaylarda şabanan devrimci öğrenci Çetin Bay faşistler tarafından öldürülmüştür. Çetin Bay'ın ölümünden sonra yakınları İsmail Yağmur adlı faşistin evini kurşun yağmuruna tutmuşlardır. İsmail Yağmur, olayda yaralanarak kaldırıldığı hastahane de ölmüştür.

24.2.78 ERZURUM : Türkiye'de üretilen demirin % 29,7 sini sağlayan Hekimhan maden işçileri, 5.10.77 den beri grevdedirler. İlk defa grev yapan maden işçileri, grevin başlamasından bugüne kadar bu kadar uzun bir zaman geçmesine rağmen, grevin birinci gününde ki kadar inançlı ve kararlıdır. Hekimhan işçilerini destekleyen köylüler, ellerine ekmeğe bulgur vs. gibi yiyecekler alarak yollara düşmekte, işçilere yardım etmektedirler. Faşist komandolar grevi idare için işkence yardımı eden köylülere baskı yapmaktadırlar. Ama ne patronun oyunları, ne de faşistlerin baskıları maden işçilerini yıldıramayacaktır.

3 Mart 78 TURGUTLU: Turgutlu'da faşist Ulku Derneği Başkanı ve MHP ilçe sekreteri R.Şirvan'ı ölümle cezalandıran, TIKKO üyesi olduğu idda edilen Necdet Ayma, Manisa'da hapsedildiği hücrenin kapısını kırarak kaçırmıştır.

26.2.78 ANKARA : Akşam Ticaret Lisesi öğrencisi ve Vakıflar Genel. Müdürlüğünde memur olan Mustafa D eniz, evine uğramış bir grubun silahlı saldırısına uğramıştır. Saldırıda yaralanan M.D eniz kaldırıldığı Hacettepe hastahanesinde ölmüştür.

21.2.78 ELAZIĞ : Elazığ'da devrimciler komandoların saldırılarını ve kentte can güvenliğini içeren bir toplantı düzenlemişlerdir. Bu toplantıdan sonra faşistler kentte gövde gösterisi yaparak, alış verişe çıkmış olan Devrim Ortaokulu beden eğitimi öğretmeni Ali Baltekin'i öldürmüşlerdir. Faşist komandolar kentteki ilericilere saldırarak 1 kişiyi ağır olmak üzere 4 kişiyi yaralamışlardır.

24.2.78 ANKARA : Askeri yargıtay 4. dairesi, Muzaffer Truçoğlu, Aslan Kılıç, Süleyman Yeşil ve Sami Sarı'yı TKP ML - TIKKO üyesi olma iddasıyla 24 yıla mahkum edilmişlerdir. Komprador patron-ağa devletinin mahkemeleri tarafından mahkum edilen, halka önderlik eden devrimcileri, komprador patron - ağa devleti zindanlar, idam ve işkence cezalarıyla korkutarak istemekteyiz. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine önderlik eden devrimci yıldıramamış sehp ve yıldıramayacaktır.

18.3.78 İSTANBUL: D evrimci öğrencilerden Mehmet Nuri Ayyıldız ve Sadettin Şahin, sabahleyin okula giderken Göztepe'de faşist öğrenciler tarafından yolları kesilerek durdurulmak istenmiştir. Durmak istemeyen öğrencilerin üzerine faşistler tarafından ateş edilmiş, M.Nuri Ayyıldız öldürülmüş ve S.Şahin yaralı olarak Göztepe hastahanesine kaldırılmıştır.

8.3.78 MARDİN : Seyyar jandarma taburunda görevli bulunan Assubay İsmet Çelik TIKKO üyesi olduğu gerekçesiyle Uşak'ta tutuklanmıştır.

18.3.78 KAYSERİ : Eğitim Enstitüsü'ne ön kayıtlarını yaptırdıktan sonra, kente dönerken faşistlerin saldırısına uğrayan Ali Yeşil ve Hüseyin Özden adlı devrimci öğrenciler yaralanmışlardır.

S.DOĞAN'ın cenazesinde polis devrimcilere saldırıyor

16 Mart katliamı.Bas tarafı 1.sayfada bir başka faşist komando ise,"size öyle bir darbe indireceğiz ki,hepinizi yok edeceğiz.Devrimcilerin yaşamaya hakkı yok" demiştir.

Görüldüğü gibi,kanlı saldırı en ince detaylarına kadar hesaplanmış,provakasyon ortamı hazırlanmaya çalışılmıştır.

16 MART OLAYLARI

16 Mart günü devrimci öğrenciler,ders-ten çıktıkları sırada faşistler saldırıya hazır bir şekilde mevzilenmişlerdi.Faşistleri gören devrimci öğrenciler,polise "faşistleri uzaklaştırmadan çıkmayacaklarını"bildirdiler. Fakat polis birlikleri devrimci öğrencileri zor kullanarak dışarıya çıkarttı.Baha önceki dönemlerde öğrenciler o gün polis,kordonu altında götürülürken; o gün polis,öğrencileri ana çıkış kapısının önünde bıraktı.Saldırıya hazır,mevzilenen faşistler,devrimci öğrencilerin dışarıya çıkması üzerine,marş söyleyip slogan atmaya başladılar.Bu arada polisler kendilerini yere attılar.Devrimci öğrenciler Eczacılık Fakültesinin önüne geldikleri sırada; öğrencilerden birinin "bomba" diye bağırması üzerine,önde yürüyen öğrenciler,kendilerini yere attılar sırada faşistler,bombayı öğrenci grubunun ortasına fırlattı.Bombanın hemen ardından otomatik silah ve tabancalarla ateş edilmeye başlandı.İki dakika kadar süren bombalı katliam,Amerikancı faşistlerin planladığı şekilde gerçekleşti.Ateşin kesilmesinden sonra;göçler arıyağa kalkmışlar,ana kapının önünde bekleyen 15 kadar polis ise olay sırasında yerlerinden ayrılmamışlardır.

Kanlı saldırı olayından sonra,Ecevit hükümeti,yurtta terör estirdi.İstanbul,jandarma birlikleri,jandarma panzerleri,komando birliği ve toplu polislerle kuş uçmaz hale getirildi.İstanbul halkı sıkıyönetimsiz ,sıkıyönetim günleri yaşıyor. Yurt çapında arada-taramalar,seri baskın-

lar yoğunlaştırıldı.Polis birlikleri ve jandarma birlikleri,azgınca devrimcilere saldırıyor.Sadece Ümraniye'de 80 kişi tutuldu.Ecevit hükümeti,"polisten kaçanı vur" emrini verdi.Demirel ,"Devlet Güvenlik Mahkemeleri derhal kurulmalıdır" diyerek,sıkıyönetim arzusunu bir kez daha ortaya çıkardı.

Gerek 16 Mart öncesi,gerekse 16 Mart'ta gelişen olaylar bizlere göstermiştir ki :

- 16 Mart katliamını tezgahlayanlar,Amerikancı faşistlerdir.
- 16 Mart katliamının sorumlusu komprador patron-ağa düzenidir.

16 MART KATLIAMININ SORUMLULARI
KOMPRADOR PATRON-AĞALAR,BUNUN HESABINI ER-GEÇ VERECEKLERDİR !

16 MART KATLIAMININ AMACI NEDİR ?

16 Mart katliamından sonra,Batı Alman emperyalizminin uşağı Ecevit hükümeti,"barış ve demokrasiyi halkımıza çok görenler cezalandırılacaktır" şeklinde demec vererekbu olayda yine bol bol demokrasi havariliği yaptı.Hakim sınıfların Amerikancı kanadı katliamı "TIKKO" militanlarının düzenlediği yalanını yazarak,16 Mart katliamını devrimcilerin üzerine atmak istedi. Onların asıl amacı 16 Mart katliamını gözlerden gizlemektir. 16 Mart katliamı, hakim sınıfların göstermeye çalıştığı şekliyle uzaktan yakından hiç bir ilgisi yoktur.Aynı zamanda 16 Mart katliamını bir gurup faşist saldırganı olarak göstermek isteyen,Hürriyet,Milliyet,Cumhuriyet gazeteleri de resmen yalan söylemektedirler.

16 Mart katliamını düzenleyenler,Amerikancı faşistlerdir.Aynı saldırının altın-ta yatan gerçek,halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda verilen mücadeleyi sindirmek,sıkıyönetim ortamına zemin hazırlamaktır.

Hakim sınıflar her dönem,halkın gelişen

mücadelesini bastırmak amacıyla,kanlı saldırılar düzenler.Örneğin 1 Mayıs 1977'de de hakim sınıflar 1 Mayıs mitingini ateş açarak,kanlı bir saldırı düzenlediler.Bu katliamda da 35 kişi ölmüş,yüzlerce kişi yaralanmıştır.Tutuklananların sayısı ile bilinmeyecek kadar fazlaydı.Elle tomsonlu polisler,yüzlerce kişiyi caddeler ortasında yakalayıp işkence yapmıştı.Aynı dönem = ri bugünTürkiye halkı yaşıyor.16 Mart katliamının "suçluları"ni arama bahanesiyle, polis ve jandarma birlikleri yurdum her yanında,tabur tabur geziyor,halka göz açtırmıyor.MİT ve Kontr-gerilla işkencehaneleri,onlarca devrimci ile doldurulmaktadır;faşist terör bütün yoğunluğuyla devam ediyor.

Önümüzdeki dönem faşist baskıların daha da artacağı açıkça görülmektedir.Bu zor dönemlere şimdiden hazırlıklı olmalıyız.

Komprador patron-ağa devletinin,katliamları,faşist terör,halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda verilen mücadeleyi durduramayacaktır.

- FAŞİST TERÖR,KATLIAM,DARBE TEHDİTLERİ HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !
- YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

H.TUNA

IMPRESSUM: V.I.S.a.d.F E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62

YAŞASIN BÜTÜN DÜNYADA EMEKÇİ KADINLARIN MÜCADELE GÜNÜ 8 MART

8 MART NASIL DOĞDU?

8 Mart dünya emekçi kadınlarının birlik ve dayanışma günüdür.

Emekçi kadınların burjuvaziye karşı verdikleri mücadeleler çok eski tarihlere dayanır. 8 Mart 1878 yılında Amerikanın Massachusetts şehrinde fabrikada çalışan kadın işçiler ilk defa örgütlü bir grevi yürüttüler. 8 Mart 1886 da tekrar Amerikalı kadın işçiler, "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET" talebiyle direnişe geçtiler. Burjuvazi bu haklı talepler temelinde verilen mücadeleyi kanlı bir şekilde bastırdılar. Amerika emekçi kadınlarının mücadelesi burjuvazinin baskısına rağmen devam etti. 1900 lerin başında Amerika'da konfeksiyon işkolundaki göçmen kadın işçiler, son derece kötü, ağır şartlar altında çalışıyor ve yaşıyorlardı. Emekçi kadınların büyük bir çoğunluğu mücadele ederek sendikal haklarını kazanmak istiyorlardı. Ekonomik ve siyasi haklara sahip olabilmek için, 8 Mart 1908 tarihinde New York şehrinde bir gösteri düzenlediler. Bu gösteri emekçi kadınların mücadelesini kuvvetlendirdi.

Bu olaydan 2 yıl sonra 1910'da Kopenhag'da sosyalist kadınlar 2. uluslararası konferansı toplandı. Burjuvazinin baskısına karşı mücadelede, emekçi kadınların yığınlarını hareket geçirmek amacıyla Alman devrimcisi Klara Zetkin'in önerisi üzerine, 8 Mart'ı dünya emekçi kadınlar günü ilan etti. Bütün dünyadaki emekçi kadınların somürüye ve zulme karşı savaşlarında birlik ve mücadele günü oldu. İlk 1910'da Kopenhag'da olmak üzere 1911'de Almanya'da, Avusturya'da, Danimarka'da ve İsviçre'de kutlandı.

O tarihten bu yana dünya emekçi kadınları, mücadele ve birlik günü 8 Mart'ı her yıl, yürüyüşler, mitingler, toplantılar düzenleyerek kutlamakta; mücadelede önemliler kazanmaktadır.

1917 Mart'ının 8'inde, Rusya'da Petrograd'da emekçi kadınlar büyük bir yürüyüş düzenlediler. Bu yürüyüşte onbinlerce emekçi kadın "ekmek", "iş", "özgürlük" sloganları altında yürüdüler. Emekçi kadınların bu yiğitçe direnişi burjuvazinin kanlı saldırısına uğradı. Bu muazzam gösteri, kitleler arasında devrimci mücadelenin gücünü hızlandırdı. Varlığı silip süpürecek büyük gösterilerden birincisi oldu. Uluslararası Kadınlar Günü, Rus devriminin başlangıcına ve harekete geçişine damgasını vurdu. 1917 Ekiminde, yeniden emekçi kadınlar ayaklanmada yer aldılar.

Tarih ezilenlerin mücadelesinde emekçi kadınların desteği ile yürüdüğünü göstermiştir. Ezilenler arasında en ezilenler olan emekçi kadınlar, sınıf mücadelesinin zor yolunda yürümüşlerdir. 1871'de işçilerin ilk defa kısa süre için iktidarı ile geçirdikleri Paris Komününde kadın emekçiler, erkeklerle birlikte savaştılar. Rusya'da ekim devriminde, Çin'de, Arnavutluk'ta sosyalizm için savaştılar. Bugün Asya'da, Afrika'da, Latin Amerika'da onbinlerce emekçi kadın, baskı ve somürüye karşı mücadele veriyor. Bu mücadeleler, "Kadın olmadan devrim olmaz", ve devrim olmadan kadınlar katmerli baskı ve somürüden kurtulamaz" şiarını ispatladı.

1. Emperyalist savaşın açtığı yaralar henüz kapanmamışken, arkadan 2. emperyalist savaş patlak verdi. 2. Emperyalist savaş sırasında 1 Aralık 1945'de 41 ülkeden 81 milyon kadını temsil eden yüzlerce kadın delege birleşerek barış için emperyalizme ve faşizme karşı savaşmaya, kurtuluşları için savaşmaya and içtiler. Haksız savaşları lanetleyen kadınlar, bütün dünya emekçi kadınlarına birleşme ve mücadele çağrısında bulundular. Ve uluslararası Kadınlar Federasyonu kuruldu. Kongre açılışında devrim mücadelesinde savaşarak ölmüş kadın devrimciler anıldı, ve anıları mücadeleye yol gösterici olarak kabul edildi.

Uluslararası alanda her yıl 8 Mart emekçi kadınların mücadelesiyle giderek kuvvetlendi. Bütün dünyada bugün kurtuluşlarını kazanma yoluna doğru yürüyen, emekçi kadın kitlelerini harekete geçirdi. Burjuvazinin kanlı saldırıları ile yok etmek istediği mücadele ölümsüzleşti, her yıl bütün dünya emekçi kadınlarının mücadele gücünü sağlamaştıran bir bayrak haline geldi.

L. GÜNEŞ

8 Mart anıldı

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü ATİF ve ATÖF'e bağlı derneklerde kutlandı. ATİF ve ATÖF Wuppertal'de halk gecesi düzenlendi.

ATİF ve ATÖF bu sene kadınların mücadelesine gereken önemi verdi. Kendilerine bağlı derneklerde seminerlerle ve merkezi olarak düzenledikleri halk geceleriyle kadınların mücadelelerini bir kere daha dile getirdiler.

ATİF ve ATÖF ortak olarak yayınladıkları bildiri de özellikle emekçi kadınların mücadelelerini anlatarak şu görüşlere yer verdi.

"Tarih ezilen ve somürülenlerin mücadelesinde emekçi kadınların desteği olmadan başarıya ulaşamadığını göstermektedir. Ezilenler, somürülenler arasında en çok ezilenler olan emekçi kadınlar, sınıf mücadelesinin çetin yolunda yürümüşlerdir.

Emekçi kadınlar, işçi ve köylü kadınlar, bu önemli güç halkın yarısını teşkil eder. Sınıf mücadelesinin kaderi, emekçi, işçi ve köylü kadınların işçi sınıfının yanında yer almasına bağlıdır. İşçi sınıfının yemilgisi yada zaferi buna bağlıdır."

ATİF ve ATÖF seminer toplantılarında kadınların kurtuluşunun ancak sınıfsız toplumda gerçekleşebileceğini vurguladı.

Wuppertal'de tertiplenen halk gecesi büyük bir coşkuyla kutlandı. Geceye Duisburg, Dortmund ve Köln işçi dernekleri kadınların feodal toplumda, kapitalist toplumda ve sosyalist toplumdaki sosyal yaşantılarını anlatan pandominlerle katıldılar. Şiirlerle kadınların mücadele azimlerini, ezilmişlikleri dile getirildi. Türkiye'deki kadınların yaşantılarıyla ilgili dıalar gösterildi. Halk ozanları geceye kadınların ve tüm halkımızın seçkin türkülerini sundular.

Kadınlar günü ile ilgili tüm çalışmalara kadın arkadaşlar en önde yürüdüler. Kurtuluşlarının tüm halkımızın örgütlü mücadelesiyle gerçekleşeceğinin bilincinde hareket ettiler. Yaptıkları konuşmalarda kadınların mücadelesinin sadece 8 Martla sınırlı olmayacağını, faşist zulüm ve baskıların gündemde olduğu her yerde ve her zaman olacağını söylediler. Çilekeş analar tüm devrimcilere besledikleri sempatiyi onları evlat diye kucaklayarak gösterdiler. Bacılar erkek kardeşleriyle birlikte haykırdılar.

-Yaşasın halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi!
-Yaşasın kadınların somürü ve zulme karşı örgütlü mücadelesi!

B. BERLİN

ATİF ve ATÖF yönetim kurullarınca ortaklaşa alınan kararlara dayanan, 1-15 Şubat arasında MHP, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ve 12 Mart eylemleri B. Almanya ve B. Berlin'de ATİF-ATÖF dernekleri tarafından yürütülmesi gerekiyordu. B. Berlin'de Türkiye İşçileri Derneği ve Türkiyeli Öğrenciler Derneğinden temsilci arkadaşlardan oluşan eylem komiteleri, ATİF ve ATÖF'ün ortak eylemler dizisini uygulamaya çalıştı. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ve 12 Mart eylemlerinin yapılmasına rağmen, MHP eylemi yapılmadı. Bir bütün olarak eylem komitelerinde görev alan arkadaşlar, son eylemleri olumlu ve olumsuz yönleriyle değerlendirmeye çalışmışlardır.

B. Berlin'de 10 Şubat'ta düzenlenilmesi istenilen "MHP ve benzeri Derneklerin kapatılması" ve "Stuttgart'ta ki faşist saldırıya protesto" için yapılması gereken eylem bir bütün olarak olumsuzlukla sonuçlanmıştır. Bu eylemdeki olumsuzluğun nedeni, ATİF ve ATÖF Dernekleri üzerlerine düşen görevlerini yerine getirmemiş, konferans yazısının hazırlanabilmesi için gereken ön çalışmalara önem vermemişlerdir. Buna bağlı olarak da, görüşümüze göre, döküman yokluğundan yazının hazırlanması gecikmiş olmalı ki, yazı bizlerin eylem tarihinden sonra geçmiştir. Afişler derneklerimize zamanında ulaştırılmamıştır. ATİF ve ATÖF yönetici kademlerinden üyelerine kadar herkesin parmak ucuyla tuttuğu bu eylem; Gerek önemin yeterince kavranmamasından, denetimden uzak olmasından, gerekse plansız bir çalışmadan dolayı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Eylemlerin başarılı olmasını istiyorsak, her arkadaş üzerine düşen görevi ciddiyet ile sarımalı, çalışmalarında planlı olmayı temel almalı ve sorumsuzluktan kaçınmalıdır.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Gününde, ATİF ve ATÖF'ün Dünyü Emekçi Kadınların mücadelesinden yana tavır alması ve ülkemiz emekçi kadınların kurtuluşu sorununa eğilmesi, ilk kezde olsa bu eylemin düzenlenmesi ileri bir adımdır. Kendilerinin "DEVİRİMCİ" kuruluşlar olduklarını söyleyen bir dizi örgütlerin Dünya Emekçi Kadınların mücadelesini duymamazlıktan gelirken, ATİF ve ATÖF'ün ülkemizde emekçi kadınların kurtuluşu sorununun demokratik halk devriminden ayrı olarak ele alınmayacağını görmeleri ve emekçi kadınların örgütlenmesine olan katkıları eylemin olumlu yönünü oluşturmaktadır.

B. Berlin'de ki eylemde; Latin Amerika'lı bir yönetmenin filmi olan "TOPRAĞIN TUZU" isimli filmden sonra konferansa geçildi. Konferans yazısının hazırlanması görevi Hamburg Derneğine verilmiş olmasına rağmen, bu görevin sonradan B. Berlin Derneklerine yüklenmesi kısa bir zamanda yazının hazırlanmasını gerek tiriyordu. Bu kısaca zaman içinde yazılı yazan arkadaşların, konferans yazısının aynı zamanda broşür metni olması isteklerinden, yani bir taşla iki kuş vurmaya kalkmaları bazı olumsuzlukları beraberinde getirmiştir. Yazının uzun olması, konferanstan ziyade broşür niteliğine yakın olması, bir takım kitap devamlı 7. sayıdadır.

YAŞAMAK BU MU BACIM?

Sabahın köründen kalkar
Yiyeceğini hazırlar
Öküzleri çifte koşar
Yaşamak bu mudur bacım?

Tarlaya saçıyor tohum
Çalışıyor yoruluyor
Tarlada yapmıştır doyum
Yaşamak bu mudur bacım?

Kürek elde tarla sular
Tırpan elde ekin biçer
Deste toplar harman sürer
Yaşamak bu mudur bacım?

Eller nasır üstü yarıtk
Ayak yarık çerhe yıkık
Hayatından olmuş bezik
Yaşamak bu mudur bacım?

Beg çocukla bir de koca
Sokan ekmek işte sofraya
Alın yazısı der: Hoca
Yaşamak bu mudur bacım?

Düzen gerici tutucu
Cahilliğin bir sonucu
Kocandan yersin papucu
Yaşamak bu mudur bacım?

Düzenin gereği böyle
Hor bakılır bacım size
Gel vu ralım faşistlere
Devrimdir kurtuluş bacım.

CANOĞLU

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

B.BERLİN TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER DERNEĞİ KURULDU

Batı Berlin'de ki Türkiyeli öğrenciler nihayet kitle derneklerine kavuştular. Türkiyeli Öğrenciler Derneği B.Berlin "TÖD-BB" 4 Şubat 1978 de yarıda kalan ilk Genel Kurulu çalışmaları, 18 Şubat 1978 de tamamlanarak kuruldu. GK ve ön çalışmaları bir dizi meselelerde demokratları, devrimcileri aydınlatıcı yönleri sergiledi.

1978 başına kadar ATÖF üyesi olan B.Berlin Türkiye Öğrenciler Birliği'nin 1971-76 dönemi yönetimleri, ATÖF GK'larında çoğunluğun iradesiyle saptanan kararları uygulamayı redetmiş, 1976'da yetime gelen, Rus Sosyal Emperyalizminin usaklığını yapan Sosyal Faşistler'de, devrimci öğrencilere karşı "Halkçı-Devrimci" ler ile bir ittifak oluşturmuşlardı. Bu ittifak, TÖB-BB'ni karşı devrimin bir aracı haline getirmiş ve ATÖF'ü yıkmaya yönelik bir çalışma yürütmekteydiler. 1978 başında ATÖF yöneticileri, 14. GK kararlarına dayanarak TÖB-BB ATÖF üyeliğinden attıklarını ilan ettiler. Çünkü TÖB-BB sosyal faşistlerin bir tekkesi halindeydi. TÖB-BB GK'una 200 e yakın öğrencinin katılmasına rağmen öde bu kitle yalnızca Genel Kurul Kitlesidir. Sosyal faşist tekke 10-15 kişinin elindedir. Tekkenin başını çekenlerin, Rus Sosyal Emperyalizmine usaklık siyasetleriyle şu veya bu şekilde dümenlerle öğrencilerin bir kısmını peşlerine takarak devrimci çalışmalarını engellemektedirler.

B.Berlin'de ki devrimci öğrencilerin görevi; Türkiyeli öğrencilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunarak, onları ülkemizde halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine desteklemek temelinde devrim kazanmaktır. Bununla tek doğru yolu örgütlü mücadeledir. TÖD-BB kurulmadan önce, B.Berlin'de ATÖF komitesinden arkadaşlar kendilerine anti-sosyal emperyalist, anti-sosyal faşist olduklarını söyleyen kişi ve gruplar ile yaptıkları toplantılarda; Öğrenci Birliği yönetimini sosyal faşistlerden almaya gücümüz yetiyorsa, propoganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik, gücümüz yetmiyor ise yeni bir öğrenci derneği kurulmasını önerdiler. Bu öneriyi yapanlar, bir dizi gazete etrafında örgütlenmiş olanlarca, sosyal faşizme hizmet, korkaklık vs. suçlamalarına uğradılar. Fakat bu suçlamayı getiren ve kendilerine "Proleter DEVRİMCI" diyenler 15 gün sonra, ATÖF komitesi dışında bir komite oluşturarak yeni öğrenci derneğinin kuruluş çalışmalarına başladılar. 4 Şubat 78 de GK yapacaklarını açıklayan Sosyal Faşistler ile aynı gün GK yapma sevdasındaki komite, 4 Şubat'ta GK'un yapılacağını beş gün önce duyurmuş olmasına rağmen GK'a bir gün kalda salonun yerini ve toplantı saatinin değiştirildiğini bildirdi. GK başlamasına iki saat kala HK sempatanları olduklarını söyleyen bir grup HY ve HB sempatanlarıyla birlikte çalışma olanaklarının olmadığını bunu ön çalışmalar sürecinde anladıklarını ve ATÖF komitesinden arkadaşları ile 14. GK kararları ışığında çalışacaklarını söyleyerek saflarımıza katıldılar.

4 Şubat'ta GK çalışmaları tamamlanamıyarak, büyük çoğunluk tarafından GK'un "En geç iki hafta içinde yapılması ve hiçbir şekilde üye kaydı yapılmaması" kararlaştırılarak ertelendi kalınan gündem maddesinden başlanılarak, 18 Şubat'ta çalışmalara devam edildi. 4 Şubat'ta iki GK yapılırken sosyal faşist tekkenin GK'una katılan, kendilerine DY gazetesinin sempatanları olduklarını söyleyen bir grup, sosyal faşist tekkeyi meşrulaştırırken koltuk kapamayınca soluğu yeni öğrenci derneği GK'da aldılar. HY ve HB sempatanlarında bunlarla el ele vererek yeni üye kayıtlarının devam etmesinde direnerek, bir kaç koltuk kapma sevdasına düşerken ağzlarından hiç düşürmedikleri demokratik kavramını ne şekilde anladıklarını kanıtladılar. Uzun uzadıya tartışmalardan sonra GK yeni üye kaydını bir kez daha rededince HY ve HB sempatanları çıkarlarını provokasyonda aradılar. İşi divanı yumruklamaya GK'a küfretmeye kadar vardılar. Söylentiler ve yalanlar üzerine inşa ettikleri provokasyonameler ile ATÖF'e saldırılarını yoğunlaştırdılar. Halkın Yolu sempatanlarından biri, halk ozanı ŞAH TUNA'nın gözlerinin açılması için yardım kampanyası konusunda verdiği önergenin (!) lehinde konuşurken ATÖF'ün daha önce Şah Turna'yı B. Almanya'ya getirdiğini, konserler verdirdiğini ve gözlerinin açılması için toplanan paranın ATÖF'lüler tarafından verildiğini öne sürdü. Bu iddianın yalan olduğunu ve önerge lehine konuşanın sahtekârlığı bizat 19.4.77 tarihli HY gazetesi 10. sayısız sayfa 15 de Şah Turna ile yaptığı röportaj ile ispatlanmaktadır.

"Ş.Turna - Tedavi olanağı vardır. Aşağı yukarı 8 sene önce konser vermek için ve tedavi olmak için Almanya'ya gittim. Muayene eden doktorlar, tedavi imkanının olduğunu söylediler. Fakat maddi imkanım olmadığı için ve sigortasız olduğum için tedavi olmadan Türkiye'ye dönmek zorunda kaldım. (.....) 1974 yılında ETOF Derneğinin (NOT: burada ATÖF muhtemelen ETOF yazılmış) Berlin'de düzenlediği konserin geliriyle Almanya'da gözlerimi tedavi ettirebilecektim. ETOF Almanya'da öğrenim yapan Türk öğrencilerinin kurdukları bir dernekti. (.....) Böyle yapmadığım için pasaport vermiyerek havadan, sudan gerekçeler getirerek tedavi imkanımı ortadan kaldırdılar."

Yazıdan anlaşıldığı gibi Ş.Turna, 1974 de pasaport alamıyarak yurt dışına çıkamamıştır. Bu tür yalanlar öne sürerek, GK çalışmalarını dağıtmak isteyenlerin provokasyonlarında işe yarayan GK'u terk etmişlerdir. HK sempatanları da birçok konuda yakınlığı olduğu HY ve HB sempatanlarıyla birlikte hareket etti ve onların GK'una dağıtma çabalarına ön ayak oldu.

Kendilerine "Yurtsever-Devrimci Öğrenciler" adını takan bir grup, GK çalışmalarını sabotaj etmeyi başaramayınca, bir bildiri ile tekkeci zihniyetleri açıklamakta gecikmediler. Esas olarak tekkelerini kurmayı amaçlayanlar, öğrenci derneği GK da tutunamayınca bu GK'un anti-demokratik olduğunu öne sürerek başka bir öğrenci birliğinin "TYÖB" kuruluş çalışmalarına çağırıda bulunmaktadırlar. Öğrencilerin bölünmüşlüğünden yana olan ve tekkeci bir zihniyet izleyen, bu anlamda da karşı devrimci hizmet edenler, ATÖF komitesinden GK'a katılan arkadaşları "anti-demokratik, sekter, darbeci ve birlik düşmanı" olarak suçlamaktadırlar. Bu suçlama ayakları havada bir suçlamadır. GK'a katılanların çoğunluğunun aldığı kararları anti-demokratik vs. olarak nitelendirenler, demokrasi düşmanı olanlardır. Birlik düşmanı sözcüğü bunu söyleyenlerin kendine özgüdür. Çünkü, birlikten ilkesizliği anlayan ve son tahlilde emperyalizme hizmet edenler, ilkel bir birlikte yana olan devrimcileri, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyenlere saldırmaktadırlar. TÖD-BB'nin de demokratik bir kuruluş olmadığı safsatasını yaymaya çalışan Yurtsever-Devrimci-Öğrenciler kendi tekkelerini kurmaya çabalamaktadırlar. TÖD-BB'nin bir tekke olamayacağına inananlar, asılsız saldırılara geçmişlerdir. Kendilerinin devrimci olduklarını söyleyenler için bu çıkar yol değildir. TÖD-BB'nin anti-demokratik olduğunu ispatlamadan, provokasyon ve demogojilerle işi yürütmek isteyen dar kafalı, tekke zihniyetli bölücüler, karşı devrimcilerdir. Özeleştirilerini yapmadıkları veya TÖD-BB'nin anti-demokratikliğini kanıtlanmadıkları sürece de böyle kalmak zorundadırlar.

Öğrencilerin bütünlüğünden yana olan ve B.Berlin'de ki Türkiyeli öğrencilerin çoğunluğunu halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine desteklemeye kazanmak isteyenlerin TÖD-BB içinde çalışma olanakları vardır.

Almanya'da Türkiyeli öğrencilerin tek demokratik örgütü olan ATÖF'e üye olan ve ATÖF 14. GK'unda çoğunluğun iradesiyle alınan kararlar ışığında çalışmalarını yönlendiren ve de TÖD-BB GK'unda çoğunluğun aldığı kararlar doğrultusunda çalışma anti-demokratik olarak nitelendirmez. TÖD-BB GK'unun başında 88 üyenin çoğunluğunun aldığı kararlardan biri "ATÖF'e üye olmak, ATÖF içinde demokratik merkezîyetçilik ilkesine uymak ve ATÖF 14. GK kararları ışığında" çalışmaktır. Alınan böyle bir kararın ardından ATÖF'e saldıranlar ve ATÖF siyasetini benimsiyenleri klik olarak nitelendiren ve demokratik merkezîyetçilik ilkesini "ATÖF yönetici kliğinin emirleri" olarak nitelendirenlerin demokrasiden bahsetmeye hakları yoktur. Ayrıca ATÖF siyasetini benimsiyenlerin, TÖD-BB içinde bir dizi gazetenin satılması karar tasarrısına karşı çıkmalarına rağmen, çoğunluğun kararına hiç değinmemektirler. Yurtsever-Devrimci öğrenciler demokrasiyi işlerine geldiği şekilde anlamaktadırlar. Bunlar kursa kursa, ancak B.Berlin'de Türkiyeli öğrencilerin bölünmüşlüğüne hizmet eden bir tekke kurarlar.

Öğrencilerin bölünmüşlüğünden yana olanların tüm çabalarına rağmen GK başarıyla sonuçlanırken ATÖF'e üyeliği ve ATÖF 14. GK kararları ışığında çalışmayı ve de ATÖF'ün demokratik merkezîyetçilik ilkesine bağlılığı kararlaştırarak, kurucu üyeliği sıfatını taşıyacak yönetim kademesini seçti.

B.Berlin'de devrimci öğrencilere düşen görev; kitle örgütümüz TÖB-BB içinde çalışarak onu her bakımdan güçlendirmek, ülkemizde emperyalizme-komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde, uluslararası alanda da emperyalizme-sosyal emperyalizme-faşizme-sosyal faşizme ve her türlü gericiğe karşı bükülmez bir silah haline getirmektir.

TÖD-BB YK

HDF'NİN GERÇEK YÜZÜ

İŞÇİ ARKADAŞLAR

Halkçı devrimciler 18.2.1978 de Ulm'de bir halk gecesi verdiler. Gecenin ismi ne kadar "HALK GECESİ" idiysede özünde bir export gecesi idi. Gecenin açılış konuşmasını tamamlamış export HACI İSMAIL KOÇARSLAN yaptı. KOÇARSLAN açılış konuşmasında ozanları tanıtırken "bantları bizde en çok satılan" diyerek dükkanında var olan bantların reklamını yapıyordu. HDF'nun bu sömürücü exportlarla bütünleşmesi bu işçi düşmanlarının ne derecede işçilerden yana olduğunu kanıtlamaktadır. Bu işçi düşmanı hainler gecenin biletlerini 10.-DM a satmışlardır. Biletlerin neden bu kadar pahalı olduğunu soran devrimcilere "ne yani sizin geceniz gibi 5.-DM mı olsun" diye birde alay etmişlerdir. Geceye gelen halkımızın politik inançlarını istismar ederek ECEVIT'in bir kartpostal resmini 5.-DM a satmışlardır. Diğer taraftan arada bir operlörden bağırarak bazı nakliyat şirketlerinin reklamını yapmışlardır.

İŞÇİ ARKADAŞLAR!

Kendi siyasal düşüncelerinin paralelinde olmayan ozanları sürekli tehdit ederek "şu türküyü söyleyeceksin, şunu söylemeyeceksin" diye pazarlık yapmak istemişlerdir. Fakat bazı ozanlar bunları dinlemiyerek halk ozanının, halka olan sorumluluğunu göstermişlerdir. Bu ozanlardan gene bazıları halkımızın acılarını, sefaletini ve mücadelesini dile getirmiş, Türkiye'de ezilen bir ulus olan Kürt ulusunun üzerindeki milli zulmü vurgulayarak kürtçe türküler söylemişlerdir. Gecede MÜCADELE gazetesini satmak isteyen devrimcileri bu gazeteyi sattırmışlardır. Gecenin çıkışında MÜCADELE gazetesi ve ATIF 2. Genel Kurul Belgelerini satan devrimcileri buradada engellemek istemişler, fakat kitlenin tepkisi ile susmuşlardır.

Gecede sürekli olarak atılan "FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE" sloganlarından rahatsız olmuş ve bu sömürücü export KOÇARSLAN'la birlikte gecede arkadaşlarımızın çantalarını yoklamak istemişlerdir. Gecenin sürekli olarak lehimize gelişmesi bunları iyice hırçınlaştırmış saat 11 den sonra, her ay MÜCADELE gazetesi satışlarında arkadaşlarımızı ölümlü tehdit eden hem Türkeşçilerin hem kendi derneklerine üye ne oldukları belirsiz kişileri kolluk takarak görevlendirmişlerdir.

Biz dernek olarak bunları devamlı olarak halkın karşısında tartışmaya davet etmekteyiz. Fakat bunlar kendi kof düşüncelerine güvenmeyerek bundan kaçınmakta bizi ve ATIF'i bir takım dedikodularla yıpratmaya çalışmaktadırlar.

İŞÇİ ARKADAŞLAR

HDF'nun işçi düşmanı yüzünü gizlemek için suratına taktığı "HALKÇI DEVRİMCI" maskesini yırtalım. Bunların işçi düşmanı yüzünü halkımıza gösterelim. Bunların komprador patronların ve toprak ağalarının temsilcileri oldukları, onun için bunların buradaki Türkiyeli işçilerin haklarını savunamayacaklarını bilmeli ve anlatmalıyız. Haklarımızı almak için exportların güdümlüdeki derneklerle değil işçilerden yana derneklerle birleşmeliyiz. Gücümüzü HDF gibi işçi düşmanlarıyla değil ATIF gibi işçi dostlarıyla birleştirmeliyiz.

YAŞASIN DERNEĞİMİZ ULM TÜRK HALK OCAĞI !
YAŞASIN A T I F !

DÜNYA HABERLERİ

FİLİSTİN

Tutuklu Filistinli gerillalar

İsrail'de bulunan tutukluları kurtarmak amacıyla Filistinli gerillalar Tel-Aviv yakınlarındaki bir otobüsü rehin almış ve karşılığında İsraildeki tutuklu Filistinlilerin serbest bırakılmasını talep etmişlerdir. Daha sonra İsraililer tarafından otobüse atılan bombanın Filistinliler tarafından atıldığı ileri sürülmüş, İsraililer Amerikan emperyalizminin de desteğini alarak, Güney Lübnana karşı büyük bir saldırı başlatmışlardır. Bu saldırıya 30 bin dolaylarında asker katılmış, çok sayıda sivil ölmüş, ve bir hastahane yıkılmıştır. İsrail tarafından, G. Lübnana girişilen bu en büyük saldırıda kanlı çarpışmalar yapılmış ve Filistin köyleri büyük hasara uğramıştır. İsrailin, hava, deniz, ve karadan saldırdığı bölgedeki Filistinli gerillaların sayısı 5-6 bin dolayındadır. İsraililer, paraşütçü birlikleri indirdikleri Bint Cebel kasabasını ele geçirmiş, Sur kentine de denizden çıkarma yaparak 5 km. uzaktaki Azizye, Haniye ve Raşidiye kasabalarına saldırmışlardır. İsrail, Lübnan sınırında önemli kilit noktaları sayılan Hişam ve İblüs Saki köyleriyle, Nakura kasabasının İsrail kuvvetlerinin eline geçmiştir. Bu arada İsrail uçakları 20 bin Filistinli göçmenin yaşadığı Sabra kampını bombalamışlardır.

Filistinli kuvvetler, İsraililerin "Skyhawk" uçağını, işgal altındaki toprakların yakınına düşürmüşlerdir.

Bu arada, Arap Barış gücünün İsrail uçaklarının saldırısına karşı Suriye'den uçaksavar topları istemiş, ve Suriye de bu talebi kabul etmiştir.

İsrail Başbakanı Menahem Begin, Savunma Bakanı Ezer Weizman ile İsraililerin ele geçirdiği Lübnanın sınır bölgelerine girmiş, daha sonra Kudüse dönerek Bakanlar Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırmıştır. Begin, toplantıdan sonra yaptığı açıklamada, İsrail saldırısının amacına ulaştığını söylemiştir. Begin, İsrail ordusunun, Filistinlilerin Güney Lübnana bir daha ayak basmalarını sağlayacak bir anlaşma imzalanıncaya kadar, bu bölgede kalacağını açıklamıştır.

Öte yandan İsrail Dışişleri Bakanlığının bir sözcüsü, İsrailin Güney Lübnana karşı giriştiği hareketin, Birleşmiş Milletler yarasının 51. Maddesi gereğince uygulanmış bir "savunma" hareketi olduğunu ileri sürmüştür. İsrail savunma bakanı Weizman Güney Lübnanı işgal etmek niyetinde olduklarını fakat sınır boyunca bir "güvenlik kuşağı" kurmaya karar verdiklerini söylemiştir.

ABD Dışişleri bakanı Cyrus Vance de İsrailin Lübnana saldıracağını "Saldırıdan çok az önce" kendisine haber verildiğini söylemiştir.

Adını açıklanmasını istemeyen bir Amerikan Dışişleri Bakanlığı yetkilisi Amerika için, İsrail kuvvetlerinin nereye kadar ilerleyeceklerinin önemli olduğunu söylemiştir.

Lübnan'da 350-400 bin kadar Filistinlinin barındığı göçmen kampı vardır. Bu kampın en önemlileri, Sabra Şatila, Kar Elias ve Burç Baracniye, Beyrut'un güney banliyösünde bulunmaktadır. Beyrut'un doğu banliyösündeki Cisirül Paşa ve Tel Zaatar ise, Lübnan iç savaşı sırasında tahrib edilmiştir.

İsrail'in, Lübnan'daki Filistin Halk Gerillalarına karşı 1973 yılından beri "milsilleme" adı altında yönettiği saldırılardan başlıcaları şunlardır:

20 Şubat 1973: Filistin Gerillalarının Mayıs 1972'de 26 kişinin ölümüyle sonuçlanan Tel-Aviv havaalanındaki ve 11 İsraili siporçunun ölümüyle sonuçlanan Münih Olimpiyatlarındaki eylemlerinden sonra, 20 Şubat 1973'de İsrail Kuvvetleri Kuzey Lübnan'da iki Filistin Gerilla üssünü imha ettiler. 16 Mayıs 1974: Filistinli gerillaların Maa'lot'daki bir okulda rehine tuttukları kişilerden çoğu çocuk olmak üzere 28'inin ölmesinin ertesi günü, İsrail uçakları Lübnan'daki Filistin kamplarını ve köylerini bombalamaya başladı. İsrail kuvvetlerinin baskın şeklinde saldırıları dokuz ay devam etti.

Aralık 1975: İsrail kuvvetlerinin Lübnana giriştiği baskınlar sırasında 100 Filistinli öldü, 150'den fazla da yaralandı.

Ağustos 1977: Sınırda yakın bir Filistin köyünde, 14 kişi İsrail kuvvetleri tarafından öldürüldü.

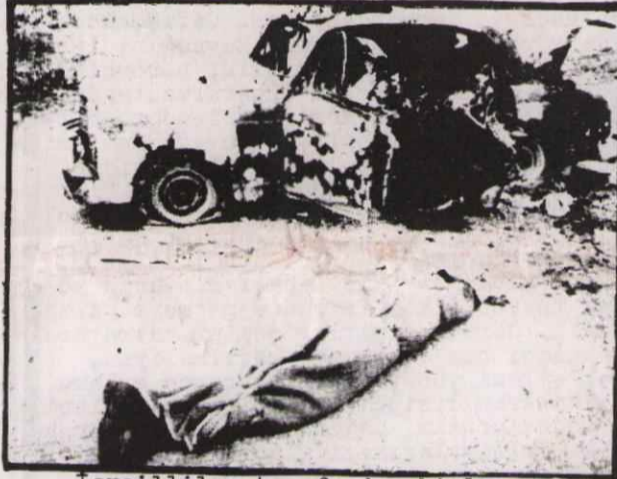
9 Kasım 1977: İsrail uçakları güney Lübnan'daki Filistin gerilla üslerini bombaladı, 87 kişi öldü, 105 kişi yaralandı.

İsrail tüm bu saldırılarını, son saldırısında olduğu gibi Amerikan emperyalizminin de desteğini alarak yapmıştır.

İsrailin, Filistine saldırıları bir "milsilleme" boyutlarını aşmış, ve Filistinlilerin Lübnan'daki varlıklarına son vermeyi amaçlayan bir soy-kıyımlı niteliğine bürünmüştür.

Tüm saldırılar, Filistin halkının mücadelesini durduramayacak ve er geç başarıya ulaşacaktır.

S. Aydemir

İsraililer tarafından binlerce Filistinli katledildi

AMERİKA

Amerika'da kömür işçilerinin 3 ayı aşkın bir süredir devam eden grevi, mahkeme kararı ile durdurulmuş, ve 160 bin kömür işçisi işbaşı yapmaya çağırılmıştır.

Başkan Carter kömür işçilerinin grevinin ülke ekonomisine ağır darbe verdiği gerekçesiyle 10 Mart 1978'de mahkemeye baş vurarak Taft-Hartley kanununun uygulanmasını istemiş, mahkeme başkanı Robinson, Maden işçileri sendikası ve işverenler Sendikası avukatlarını dinledikten sonra, işçilerin işbaşı yapmalarını öngören emri imzalamıştır. Taft-Hartley kanununa göre, işçiler 80 günlük bir süre için işlerinin başına dönmeleri gerekmektedir. Bu süre de, anlaşmazlık içinde olan tarafların masa başına oturarak, uzlaşma zemini yaratmaları için tanınmıştır.

160 bin kömür işçisinin grevi sürerken 3 ile 5 Mart'ta, işverenle işçi sendikaları arasında anlaşmaya varılmış, ancak bu anlaşma işçiler tarafından reddedilmiş ve işçiler greve devam etmeye karar vermişlerdi. İşçiler sendika ve işveren arasında varılan ve 3 yılda % 37 oranında da ücret artışı sağlayan anlaşmayı, grevleri yasakladığı ve sosyal güvencelerin yetersizliği gerekçesiyle red etmişlerdi. Grevci işçiler, ancak Başkan Carter'in madenlere el konulması için federal bir yasa çıkardığı takdirde işbaşı yapacaklarını açıklamışlardı. Grevciler, böyle bir önlemin kendi haklarını koruyacak nitelikte olduğunu ifade etmişlerdi.

B. ALMANYA

Geçtiğimiz ay içinde B. Almanya'da Liman işçilerinden sonra Metall ve basın işçileri de greve gittiler.

Basın endüstrisi için getirilen "yeni teknik sisteme" karşı, basın işçilerinin işyerlerinin güvenliği için gelişen direniş, ve işverenlerin uyguladığı lokavtlar 20 Mart'ta sona ermiştir. 22 sayfalık antlaşma kurallarınca, işçilerin iş yeri güvenliği sözde sağlanmıştır(!)

Bu anlaşmaya göre, bazı kısımlarda 8, bazılarında ise 6 sene işçilerin "güvenliği sağlanmış"tır.

"İşçilerin hepsine yeni aletlerle çalışabilmeleri için eşit öğrenim imkanı sağlanmıştır.

Kurs süresi boyunca işçilere normal ücretleri ödenecektir.

Yeni aletlerle çalışabilme olanağı olmayanlar için de, işletme içinde başka iş yerleri sağlanacak, röntgen aletleriyle çalışanların sağlık durumları da garantiye alınacaktır..."

Geçtiğimiz ay içinde greve giden Metall işçilerinin direnişi hala devam etmektedir.

275 binin üzerinde Metall işçisi, Kuzey Württemberg/Kuzey Baden'da, greve gitmişlerdir.

Nord-Ren westfalya'da ise 500 bin Metal işçisi greve gitmişlerdir.

Bundan önce işçiler işverenin vermiş olduğu % 3,5 ve % 3 ücretlerde zammı kabul etmemişlerdir. Böylece işveren % 4,8'e çıkmak zorunda kalmıştır. Bu ücreti de kabul etmeyen işçiler ancak % 6 üzerinden bir zam yapıldığı takdirde anlaşabileceklerini söylemişler, ve grevi devam ettirmekte kararlı olduklarını bildirmişlerdir.

20.3.78'de Batı Alman tekelci patronlar, 146 bin işçiyi kapsayan 78 iş yerinde lokavt uygulamışlardır. Bu lokavt, Nord Württemberg/Nordbaden'daki işçilerin mücadelesini daha da yoğunlaştırmıştır.

Metall iş kolunun greve olması dolayısıyla ile, Daimler-Benz (Berlin), firmasında kısa çalışmaya gidilmiştir.

Metall işçileri, taleplerini elde edene kadar, greve devam edeceklerini bildirmektedirler. B. Özgüven

Oylamaya katılan 165 bin işçinin % 65'i grevi sürdürmekte kararlıdır.

Carter ayrıca işverenlere de çağırıda bulunmuş, işçilerin ücretlerine zam yapmalarını istemiştir. Ne var ki, Taft-Hartley kanunu işverenleri böyle bir uygulama için zorlamamaktadır. En son duruma göre işçilerin istediği sosyal güvencelerden büyük bir bölümü işveren tarafından kabul edilmiştir.

Amerikalı toprak işçileri de greve gitmişlerdir. Maden işçilerinin grevde olduğu günlerde, yiyeceklerini maden işçileri ile paylaşmışlardır.

Öte yandan kömür darlığının meydana getirdiği enerji bunalımı yüzünden, birçok fabrikanın üretimi düşmüş, buna bağlı olarak da birçok işçi işten çıkartılmıştır.

B. Özgüven